

Ada

– taner-gundog · 20 Kasım 2009

ADA

Bir zamanlar, bütün duyguların
üzerinde yaşadığı bir ada varmış:
Mutluluk, Üzüntü, Bilgi ve
tüm diğerleri, Aşk dahil.

Bir gün, adanın batmakta olduğu,
duygulara haber verilmiş.
Bunun üzerine hepsi,
adayı terk etmek için
sandallarını hazırlamışlar.
Aşk, adada en sona kalan duygu olmuş.
Çünkü, mümkün olan en son ana
kadar beklemek istemiş.
Ada neredeyse battığı zaman,
Aşk, yardım istemeye karar vermiş.
Zenginlik,
çok büyük bir teknenin içinde geçmekteymiş.
Aşk,
"Zenginlik, beni de yanına alır mısın?"
diye sormuş.
Zenginlik,
"Hayır, alamam. Teknemde çok fazla altın
ve gümüş var, senin için yer yok." demiş.
Aşk, çok güzel bir yelkenlinin içindeki
Kibir'den yardım istemiş.
"Kibir, lütfen bana yardım et!"
"Sana yardım edemem Aşk.
Sırılsıklamsın
ve yelkenlimi mahvedebilirsin."
diye cevap vermiş Kibir.
Üzüntü yakınlardaymış
ve Aşk, yardım istemiş:
"Üzüntü, seninle geleyim..."
"Off, Aşk, o kadar üzgünüm ki,

yalnız kalmaya ihtiyacım var."
Mutluluk da Aşk'ın yanından geçmiş
ama o kadar mutluymuş ki,
Aşk'ın çağrısını duymamış.
Aşk, birden bir ses duymuş:
"Gel Aşk! Seni yanıma alacağım..."
Bu Aşk'tan daha yaşlıca birisiymiş.
Aşk o kadar şanslı ve
mutlu hissetmiş ki kendini
onu yanına alanın kim olduğunu
öğrenmeyi akıl edememiş.
Yeni bir kara parçasına vardıklarında,
Aşk'a yardım eden, yoluna devam etmiş.
Ona ne kadar borçlu olduğunu
farkeden Aşk, Bilgi'ye sormuş:
"Bana yardım eden kimdi?"
"O, Zaman'dı" diye cevap vermiş Bilgi.
"Zaman mı?
Neden bana yardım etti ki?"
diye sormuş Aşk.
Bilgi gülümsemiş:
"Çünkü sadece Zaman Aşk'ın ne kadar
büyük olduğunu anlayabilir..."